

Under Appel af private Politiefager til Overretterne, kunne nye Vidner føres og nye Bevisligheder fremlægges, uanset D. L. 1—13—27 og uden dertil at erhverve Bevilling.

Hvis dette ikke antages,

10) at da det sidste Punktum i Lovforslagets § 4 bortfalder.

ad § 5.

11) At denne Paragraph, der bliver § 4, affattes saaledes:

Gebyrerne for Overretterne i private Politiefager, hvis Gjenstand ikke overstiger en Værdi af 25 Rbd., betales kun med Halvdelen af de for Overrettsfager bestemte almindelige Gebyrer, og bortfalder i disse Sager Brug af stemplet Papir.

ad § 6.

12) At denne Paragraph, der bliver § 5, affattes saaledes:

Nærværende Lov træder, med Hensyn til Politiefager paa Landet, ikkedetfor den provisoriske Forordning af 27de Mai 1848 om Overpolitieretterne.

Ordf. De af den ærede fjerde Lands-
thingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) stillede *Ændringsforslag* foranledige mig til at foreslaae det ærede *Æhing* at nedsætte paa dette *Trin* af Sagens Behandling et Udvalg til at afgive Betænkning over selve Lovforslaget, og derhos at udsætte Sagens anden Behandling, indtil Udvalget har fuldbendt sit Gærv. De stillede *Ændringsforslag* gaae, som det lettellig vil sees, ud paa en fuldstændig Omredaction af Lovforslaget og navnlig paa Ophævelsen af en af de vigtigste Bestemmelser i samme, den nemlig, at der ikke skal finde nogen summa appellabilis Sted med Hensyn til de Politiefager, der ere behandlede ved Landjurisdictionerne. Jeg anseer det saameget mere nødvendigt, at et Udvalg nedsættes, som det umiskjendelig har været Meningen med Lovforslaget, at summa appellabilis skulde ophæves for alle Politiefager, hvad enten de vare behandlede i Kjøbstads- eller Landjurisdictioner, men en mindre correct Redaction af den 3die Paragraph har havt til Følge, at det ibetmindste ikke for mig er klart, at det er udtalt i Lov-
ven, som jeg formoder man har villet udtale.

Jeg troer ogsaa, at hvad enten *Æhingets* Medlemmer maatte være stemte for at summa appellabilis skal bibeholdes eller at den skal ophæves, vil det erkendes, at være af Vigtighed for Rigsdagen i det Hele, at ingen Lov udsaaer deraf, uden at den har en saadan Klarhed og Tydelighed, at der ikke strax skal kunne reises Tvivl om Fortaaelsen deraf, og denne Tvivl derhos være begrundet paa Meningsforskjellighed hos, et stort Antal af Rigsdagens Medlemmer. Skulde det imidlertid blive Resultatet, at dette Lovforslag maatte gaae tilbage til Folkethinget, er det af stor Vigtighed, at det er aldeles nøiagtigt og klart affattet, og det troer jeg bedst vil opnaaes derved, at et Udvalg bliver nedsat, som kan vaage over Redactionen. Dersom man ikke vil nedsætte et Udvalg førend 2den Behandling er tilendebragt, vilde det let have til Følge, at 3die Behandling af Sagen fik omtrent samme Charakter som 2den Behandling, idet adskillige *Ændringsforslag* vist vilde blive stillede, og jeg troer i det Hele taget ikke det er tilraadeligt, at den 3die Behandling faaer en saadan Charakter.

Unsgaard: Jeg skal tillade mig aldeles at understøtte det Forslag, som blev stillet af den sidste ærede Taler.

Orsted: Det er ogsaa aldeles min Mening.

Boigt: Jeg skal ligeledes tillade mig at bemærke, at jeg antager, at der i Anledning af de stillede *Ændringsforslag* vil komme Spørgsmaal frem af den Vigtighed, at det kunde være i høi Grad vigtig, at et Udvalg blev nedsat.

Schouw: Naaget jeg hører til dem, som stemte imod et Udvalg, dengang Spørgsmaalet derom først blev reist, skulde jeg dog nu være af samme Mening som den ærede Lands-
thingsmand, der har foreslaaet at nedsætte en Committee, efter den forandrede Stilling, Sagen nu har faaet.

Blechingberg: Enskjondt jeg paa det nærværende Stadium af Sagen naturligvis ikke skal gaae ind paa de *Ændringsforslag*, jeg har stillet, skal jeg dog tillade mig den Bemærkning, at, efterat jeg havde indgivet dem, har jeg fra en meget erfaren Dommer